

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Prisca Virgo Et Martyr. 18 januarij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

3. Par pari mundo referre voluit Antonius; ve-
nerat in solitudinem adversarius, ut eum aggredere-
retur; Sanctus vicissim in ejus castra irrupit, in
mundum quippe ad tempus rediit, ut martyribus
animos faceret, & nutantes in fide Christianos con-
firmaret. Viri pij! solitudo, & suavitas orationis
nonnunquam relinquenda est animarum causâ, ut
exemplo S. Antonii cum verbis, tum factis adver-
sus mundum depugnetis.

S. P R I S C A
VIRGO ET MARTYR.

18 januarij.

*Nolite timere eos, qui occidunt cor-
pus, animam autem non possunt
occidere: potius timete eum, qui
potest & animam & corpus per-
dere in gehennâ.* Christ. Mat. 10.

Etiam ab imbelli columba suam exar-
mari ferociam doluit Claudius Tyrannus;
eoque vehementius, quod annis & ar-
mis potens, hostem nactus esset fortitudinis
& constantiâ superiorem. Nunquam turpi-
us cecidit, quam quando cum inermi im-
paribus armis certavit. Fuit furoris eju-

scopus

scopus Adoleſcentula Priſca, non minus
 priſco avorum ſanguine, quàm novo pugnae
 genere illuſtris. Iam decimo tertio ætatis
 anno in aciem pro Chriſtiana libertate auſa
 eſt deſcendere. Nemo huic duplicem Vir-
 ginitatis & Martyrii lauream invidet: Nam
 & Lenones, qui caſtitati, & Leones, qui
 corpori nocere poterant, devicit. Tum
 maximè ſe Nobilem profeſſa, quando ficti-
 tio Apollini Thus adolere juſſa, ſe Chriſti
 ſponſam aſſeruit: ſed non tulit impunè os,
 R. veritatem dixiſſe; mox colaphis dirum fœ-
 datum in carceris tenebris conticeſcere co-
 gitur; nec ſolū os luit, ſed & reliqua mem-
 bra in pœnarum ſocietatem vocantur: quæ
 ferventi adipe laridoque, tanquam ceroma-
 te ad Agonem, peruncta leoni dilaceranda
 obijciuntur: ſed hic Imperatore humanior
 ambuſſe caſtas plantas contentus, ponit fe-
 ociam. Inde triduanâ inediâ emaciata vires
 non amiſit; imò fortiores advertit, dum in
 quileo extenderetur, licet etiam ungule
 & ar-
 errei; peſtines in eam ſuos exercerent fu-
 ores. Iam etiam flammæ parcunt: Stetit
 o glorioſior Virgo, quò pluribus rogis co-
 iſca ſuam mundo declaravit innocentiam.
 andem quamvis ætate tenera, cælo tamen
 natura, Tyranni ferro Chriſto cadit viſima.

MEDITATIO

De bono, & malo timore.

1. **H**omines non sunt timendi, quoniam nocere animæ nequequam possunt: Corpora quidem doloribus afficiunt, sed levioribus & brevioribus; eos tamen magis times, quàm Deum, nos quippe potentem quempiam verbis aut factis exasperare, & coram alicujus nominis viro inurbanitatis argui, omninò te puderet; non pudet tamè Deum quotidie offendere verbis, factis, cogitationibus. Ubi ratio, ubi fides tua?

2. Tolerantias, morbos, paupertatem, tristitiam, dolores, ac cætera vitæ præsentis mala respicere. Quid nocent afflictiones? A rebus crebris segregant, corpus debilitantes animæ rumpunt vincula, mœstam exilii conditionem indicantes, cæcitas patriæ cupiditatem accendunt. Ah! non hujusmodi sed futuræ vitæ labores sunt timendi.

3. Times dedecus, calumniam, abjectionem, læpenumerò, ut incolumem famam tuearis, per amicitiam Jesu. An nescis miser, verum honorem in virtute positum esse? Quid refert, utrùm ab hominibus æstimeris, nec ne, modò æstimet, & remuneretur te Deus. O cæcitas stupenda! Quæ majora sunt Imperatorum placita, quàm Christi, timemus, Evangelium contempnimus. Hieron.

S. A.